

**CONSILIUL NAȚIONAL PENTRU COMBATEREA DISCRIMINĂRII
AUTORITATE DE STAT AUTONOMĂ**

București, Piața Valter Mărăcineanu nr. 1-3, et. 2, tel/fax. +40-21-3126578, e-mail: cncd@cncd.org.ro

**HOTĂRÂREA NR. 587
din 24.11.2009**

Dosar nr.: 312/2009

Petiția nr.: 7260 din data 29.07.2009

Petent: I. G.

Reclamat: Z. P.

Obiect: adresarea de injurii și acte de violență datorate orientării sexuale

I. Numele, domiciliul sau reședința părților

I.1. Numele, domiciliul, reședința sau sediul petenților

I.1.1. I. G. cu domiciliul în
București

I.2. Numele, domiciliul, reședința sau sediul reclamatului

I.2. Z. P. cu domiciliul în
București

II. Obiectul sesizării

2.1. Plângerea vizează adresarea de injurii și acte de violență datorate orientării sexuale a petentului.

III. Descrierea presupusei fapte de discriminare

3.1. Prin petiția înregistrată cu nr. 7260 din 29.07.2009, petentul arată că a fost agresat verbal și fizic de către reclamat datorită orientării sexuale. Astfel, petentul susține că reclamatul l-a înjurat, i-a tăiat cablul de internet, a intrat peste el la duș, dușul fiind un spațiu comun, a încercat să intre peste el în casă să-l bată, iar ulterior l-a lovit în scara blocului unde aceștia locuiesc.

IV. Procedura de citare

4.1 Urmare sesizării înregistrate sub nr. 7260 din 29.07.2009, Colegiul Director a solicitat punctul de vedere cu privire la obiectul plângerii, reclamatului. Prin adresa nr. 7946 din 24.08.2009 a fost solicitat punctul de vedere al dlui. Z. P. Prin adresa nr. 9597 din 28.10.2009 a fost solicitat punctul de vedere al Secției 1 Poliție București.

4.2. Prin rezoluția nr.12 din 05.08.2009 s-a dispus efectuarea de investigații de către C.N.C.D. la domiciliul părților. În data de 20.08.2009 respectiv 21.09.2009 s-a desfășurat investigația în speță, iar raportul de investigație a fost depus la dosar.

4.3. Prin adresa nr. 8095 din 02.09.2009, petentul a transmis completări la plângerea inițială. Prin adresele nr. 7735/21.08.2009 și nr. 7919/27.08.2009 s-au depus declarații de martor.

4.3. În temeiul art. 20, alin.4 din O.G. nr.137/2000 privind prevenirea și sancționarea tuturor formelor de discriminare, cu modificările și completările ulterioare, republicată, Consiliul Național pentru Combaterea Discriminării a îndeplinit procedura de citare a părților.

4.4. Prin adresa nr. 8970 din 08.10.2009 a fost citat petentul. Prin adresa nr. 8971 din 08.10.2009 a fost citat reclamatul. Părțile au fost citate pentru termenul stabilit de Consiliu, la data de 27.10.2009. Prin rezoluția nr. 16 din 26.10.2009 s-a dispus deplasarea unei echipe de investigație la domiciliul părților, în vederea înmânării citațiilor. Reclamatul, domnul Z. P., a refuzat primirea citației pe motiv că nu el este persoana în cauză.

4.5. La termen s-a prezentat petentul care și-a susținut petiția. Colegiul a pus în vedere petentului să precizeze data la care au fost săvârșite faptele ce fac obiectul petiției înregistrate cu nr. 7260 din 29.07.2009, având în vedere prevederile art. 20 alin.1 din O.G. nr. 137/2000 republicată. În raport cu faptele care fac obiectul completărilor înregistrate cu nr. 8095 din 02.09.2009, Colegiul a solicitat petentului să depună orice mijloace de probă. Până la data soluționării plângerii, petentul nu a comunicat informațiile solicitate.

V. Susținerile părților

Susținerile petentului

5.1.1. Petentul susține că reclamatul îl hărțuiește verbal și fizic datorită orientării sale sexuale. Astfel, petentul susține că reclamatul de multe ori i-a adresat injurii, l-a agresat verbal, a intrat peste el la duș, dușul fiind un spațiu comun, i-a tăiat cablul de internet, i-a bătut puternic în ușă încercând să intre peste el în casă să-l bată.

5.1.2. Petentul arată că a făcut plângere la administratorul și asociația de proprietari a blocului, precum și la Secția de Poliție Sector 1. Acesta susține că a fost nevoit să cheme un echipaj de poliție deoarece reclamatul a fost violent și

chiar de față cu echipajul de poliție i-a adresat cuvinte precum: "homosexual, etc" "il deranjez prin orientarea sexual" etc.

5.1.4. Prin completările înregistrate cu nr. 8095 din 02.09.2009, petentul susține că în data de 31.08.2009, în jurul orei 20.10 a intrat în scara blocului unde locuiește și a fost atacat de reclamant și fiul acestuia, Z. L. Acesta susține că a fost lovit cu pumnii în față, reușind cu greu să scape și să fugă în stradă. Reclamantul și fiul acestuia au ieșit după petent încercând să-l prindă iar petentul a sunat la numărul de urgență pentru a chema poliția. Ulterior, după sosirea echipajului de poliție, precum și sosirea a doi prieteni, petentul susține că au urcat împreună la etajul unde acesta locuiește și s-au întâlnit cu reclamantul care a început să-i adreseze în fața echipajului de poliție cuvinte precum "homosexual, poponar, bulangiu", să-l acuze că se prostituează, etc. Se arată că reclamantul a fost luat de poliție la secția 1, iar petentul a mers împreună cu prietenii săi. Aici au dat declarație despre cele petrecute iar reclamantul i-a adresat aceleași cuvinte jignitoare.

5.1.5. De asemenea, petentul susține că la data de 01.09.2009 a mers la INML Mina Minovici și a solicitat eliberarea unui certificat medico-legal, iar la întoarcerea acasă vecinii de scară au povestit acestuia că reclamantul a continuat să facă scandal, adresând injurii și amenințând că îl omoară pe acesta.

Susținerile reclamantului

5.2.1. Reclamantul nu a comunicat un punct de vedere cu privire la obiectul petiției.

VI. Motivele de fapt și de drept

6.1. Coroborat actului normativ care reglementează prevenirea și combaterea tuturor formelor de discriminare precum și atribuțiile și domeniul de activitate al Consiliului Național pentru Combaterea Discriminării, Colegiul trebuie să analizeze în ce măsură obiectul petiției este de natură să cadă sub incidența prevederilor O.G. nr.137/2000, republicată, cu modificările și completările ulterioare. Astfel, Colegiul, analizează în strânsă legătură în ce măsură obiectul unei petiții întrunește, în prima instanță, elementele art.2 al O.G. nr.137/2000, republicată, cuprins în Capitolul I Principii și definiții al Ordonanței și subsecvent, elementele faptelor prevăzute și sancționate contravențional în Capitolul II Dispoziții Speciale, Secțiunea I-VI din Ordonanță.

6.2. Colegiul analizează dacă obiectul unei petiții întrunește elementele cuprinse în art. 1 și art.2 al O.G. nr.137/2000, republicată, sub aspectul scopului sau efectului creat, ce a dat naștere ori nu, unei împrejurări concretizate generic în restricție, excludere, deosebire sau preferință, și care circumstanțiat la situația petentului/petentei (petenților/petentelor), ipso facto, poate să îmbrace forma unui tratament diferit, indus între persoane care se află în situații analoage sau comparabile, datorită unor criterii determinate și care are ca scop sau ca efect restrângerea ori înlăturarea recunoașterii, folosinței sau exercitării, în condiții de egalitate, a drepturilor omului și a libertăților fundamentale ori a drepturilor

recunoscute de lege, în domeniul politic, economic, social și cultural sau în orice alte domenii ale vieții publice.

6.3. În măsura în care se reține întrunirea elementelor constitutive ale art. 2, comportamentul în speță atrage răspunderea contravențională, după caz, în condițiile în care sunt întrunite elementele constitutive ale faptelor contravenționale prevăzute și sancționate de O.G. nr. 137/2000, republicată.

6.4. Sub aspectul incidenței art. 2 al O.G. nr. 137/2000, republicată, în primă instanță, Colegiul ia act de faptul că în opinia petentului faptele de discriminare sunt circumstanțiate corelativ unor acțiuni concretizate în acte și fapte ale părții reclamante ce îmbracă forma unor exprimări verbale precum și acte de violență.

6.5. Colegiul reține că prin sesizarea înregistrată cu nr. 7260 din 29.07.2009, petentul se consideră hărțuit verbal și fizic de reclamat arătând că „de multe ori mi-a vorbit urât, m-a agresat verbal, a intrat peste mine în la duș..., mi-a tăiat cablul de internet, mi-a bătut în ușă, încercând să intre peste mine ca să mă bată”. Din declarațiile depuse la dosar, Colegiul reține că vecinii părților confirmă adresarea de către reclamat a unor expresii jignitoare, amenințări cu acte de violență și moarte, precum și expresii de genul „homosexual”, „poponar”.

6.6. În raport de faptele cu care este sesizat, Colegiul arată că hărțuirea reprezintă o formă de discriminare, introdusă de legiuitorul român în procesul de transpunere a prevederilor Directivei Consiliului 2000/43/CE privind aplicarea principiului egalității de tratament între persoane, fără deosebire de origine rasială sau etnică, publicată în Jurnalul Oficial al Comunităților Europene (JOCE) nr. L180 din 19 iulie 2000, și prevederile Directivei Consiliului 2000/78/CE de creare a unui cadru general în favoarea egalității de tratament, în ceea ce privește încadrarea în muncă și ocuparea forței de muncă, publicată în Jurnalul Oficial al Comunităților Europene (JOCE) nr. L303 din 2 decembrie 2000.

6.8. În acest sens, reținem că în materia legislației nediscriminare, astfel cum este transpus aquis-ul comunitaire, pentru a ne găsi în situația unei fapte de hărțuire este necesară întrunirea cumulativă a elementelor constitutive acesteia. Astfel, fapta de hărțuire se circumstanțiază într-un comportament care poate îmbraca diferite forme. Formularea textului cuprinde sintagma „orice comportament”. Sintagma „orice comportament” denotă intenția legiuitorului de a cuprinde o arie largă de comportamente, și nu una restrictivă, ceea ce permite reținerea unor calificări diferite în practică, și care pot să varieze de la caz la caz, circumscrise sub forma unor afirmații exprimate prin cuvinte, verbal sau în scris, gesturi, acte sau fapte etc.

6.9. Mobilul sau cauza comportamentului este detereminat de un criteriu inerent, care este în mod expres prevăzut de legiuitor, într-o listă neexhaustivă, având în vedere că textul de lege prezintă într-o enumerare cu carcter determinat criteriul de „rasă, naționalitate, etnie, limbă, religie, categorie socială, convingeri, gen, orientare sexuală, apartenența la o categorie defavorizată, vârstă, handicap, statut de refugiat ori azilant”. Caracterul neexhaustiv este dat de însăși sintagma „sau orice alt criteriu” alăturată criteriilor exprese. Sintagma „sau orice alt criteriu”, practic oferă posibilitatea reținerii oricărui alt element nespecificat de lege, dar care este materializat ca fapt determinant în săvârșirea

forme de discriminare denumită ca hărțuire. Însă, oricare din aceste criterii circumstanțiate la situația particulară a persoanei care se consideră discriminată, trebuie să fi constituit mobilul determinant în aplicarea tratamentului diferit în speță. Or, condiția criteriului ca mobil determinant trebuie interpretată în sensul existenței ca element care este concretizat, materializat și care constituie cauza actului sau faptului discriminatoriu, și care, în situația inexistenței, nu ar determina săvârșirea discriminării. Astfel, natura discriminării, sub aspectul ei constitutiv, decurge tocmai din faptul că diferența de tratament este determinată de existența unui criteriu, ceea ce presupune o legătură de cauzalitate între tratamentul diferit imputat și criteriul interzis de lege, invocat în situația persoanei care se consideră discriminată.

6.10. Includerea hărțuirii ca formă de discriminare în aquis-ul comunitaire și transpunerea acestuia în legislația națională este extrem de importantă. Discriminarea nu se manifestă per se, doar sub forma unor prevederi normative sau practici, dar și sub forma comportamentelor care crează un impact asupra mediului în general, variind de la violența fizică la remarci sau afirmații cu caracter rasist, până la ostracizare generală. Această formă de discriminare aduce atingere demnității sub aspect psihic și emoțional persoanelor aparținând unei minorități sau alteia. (vezi „A comparison between the EU Racial Equality Directive and the Starting Line” in I.Chopin and J.Niessen, *The Starting line and the Incorporation of the Racial Equality Directive into National Laws of the EU Member States and Accession States*, 2001, pag. 26, 27.)

6.11. Corelativ obiectului plângerii, Colegiul observă că la termenul de audiere s-a pus în vedere petentului să precizeze faptele de discriminare imputate sub aspectul momentului săvârșirii, în vederea individualizării acestora în timp. Această solicitare a avut în vedere faptul că atât petiția cât și declarațiile de martori nu precizează datele la care au fost săvârșite faptele, fiind formulate într-o manieră ambiguă, prin exprimări de genul „ma hărțuiește, de multe ori mi-a vorbit urât, m-a agresat verbal ...sunt homosexual etc”. În același sens, în declarațiile de martori se indică „mi-a adus la cunoștință ...în repetate rânduri faptul că dl. Z. P. îl jignește, îl agrează verbal și fizic...”, „a afirmat în fața mea că dl. I. G. este homosexual”, respectiv „am fost martoră la dese accesuri de furie, ...urlând, înjurând și amenințând cu moartea”, „l-a înjurat de multe ori, l-a jignit, l-a amenințat cu bătaia, dar și cu moartea, l-a făcut poponar și pârțar...”.

6.12. Or, în ceea ce privește constatarea și sancționarea faptelor de discriminare, individualizarea joacă un rol esențial atât sub aspect substanțial, faptele de discriminare fiind asimilate contravențiilor cât și sub aspect procedural, din punctul de vedere al sancționării respectiv al termenului pentru introducerea plângerii. În lipsa individualizării faptei în timp nu poate fi constatată contravenția și subsecvent dispusă sancționarea contravențională. De altfel, potrivit regimului juridic aplicabil faptelor contravenționale, lipsa datei comiterii faptei de natură contravențională atrage după sine anularea actului constatator. Nulitatea în acest caz este absolută, poate fi invocată din oficiu și nu poate fi înlăturată în niciun mod. (A se vedea Tribunal București, decizia nr. 1995/1998, decizia nr. 2688/1998, în CD, 1992-1998, Ed. All Beck, București, 1999). Sub aspect

procedural, art. 20 alin.1 din O.G. nr. 137/2000 republicată prevede că "Persoana care se considera discriminată poate sesiza Consiliul în termen de un an de la data săvârșirii faptei sau de la data la care putea să ia cunoștința de săvârșirea ei". Astfel, legiuitorul introduce o cauză de inadmisibilitate în ceea ce privește plângerile care exced termenul legal de 1 an calculat de la „data săvârșirii faptei sau de la data la care putea să ia cunoștință de săvârșirea ei”. Colegiul observă că până la data soluționării plângerii petentul nu a depus informațiile solicitate la termenul de audieri, motiv pentru care urmează a reține acest aspect al plângerii ca echivoc.

6.13. Pe de altă parte, Colegiul reține că prin completările transmise de petent, înregistrate cu nr. 8095 din 02.09.2009, petentul arată că în seara zilei de 31.08.2009, în jurul orelor 20.10 a intrat în scara blocului unde locuiește și a fost atacat de reclamant și fiul acestuia, Z. L. Acesta susține că a fost lovit cu pumnii în față, reușind cu greu să scape și să fugă în stradă. Reclamantul și fiul acestuia au ieșit după petent încercând să-l prindă iar petentul a sunat la numărul de urgență pentru a chema poliția. Ulterior, după sosirea echipajului de poliție, precum și sosirea a doi prieteni, petentul susține că au urcat împreună la etajul unde acesta locuiește și s-au întâlnit cu reclamantul care a început să-i adreseze în fața echipajului de poliție cuvinte precum "homosexual, poponar, bulangiu", să-l acuze că se prostituează, etc. Se arată că reclamantul a fost luat de poliție la secția 1, iar petentul a mers împreună cu prietenii săi. Aici au dat declarație despre cele petrecute iar reclamantul i-a adresat aceleași cuvinte jignitoare.

6.14. Din raportul de investigație depus la dosar, Colegiul observă că reclamantul a susținut că nu există niciun conflict între el și petent întrucât s-au împăcat, iar aspectele relatate în petiție nu sunt reale. Pe de altă parte, consideră că situația conflictuală a pornit de la petent, care provoacă scandal ori de câte ori se întâlnește cu el. Reclamantul precizează că nu a adresat petentului expresii insultătoare sau jignitoare, expresii de genul „homosexual” care să îi lezeze demnitatea. De asemenea, din raportul de investigație rezultă ca reprezentanții Secției de Poliție nr. 1 București au indicat faptul că părțile nu și-au adresat injurii și expresii jignitoare în incinta secției de poliție, din contră, dând dovadă de calm și stăpânire de sine.

6.15. Raportat la obiectul petiției și înscrisurile aflate la dosar, Colegiul Director pornind de la premisa statuată prin principiul „testis unus, testis nullus” conform căruia nu este suficient un singur martor pentru a se stabili adevărul într-un proces, nu poate aprecia izolat forța probantă a afirmațiilor petentului, deoarece ele nu pot fi coroborate cu alte mijloace probatorii în cauză. De altfel, Colegiul observă că petentul nu a indicat persoane care ar putea susține aspectele din plângere, ori orice mijloc probatoriu, inclusiv înregistrări audio-video. În acest sens, Colegiul nu poate reține din ansamblul situației de fapt și a înscrisurilor existente dosarului, probe care să ateste afirmațiile reclamantului în sensul celor cuprinse în plângerea formulată.

6.16. În raport cu modul în care sunt relatate faptele de către petent, Colegiul ia act de faptul că potrivit art. 180 din Codul Penal „Lovirea sau orice acte de violență cauzatoare de suferințe fizice se pedepsesc cu închisoare de la

o luna la 3 luni sau cu amendă. ... Lovirea sau actele de violență care au pricinuit o vătămare ce necesită pentru vindecare îngrijiri medicale de cel mult 20 de zile se pedepsesc cu închisoare de la 3 luni la 2 ani sau cu amendă. Acțiunea penală se pune în mișcare la plângerea prealabilă a persoanei vătămate. ... Împăcarea părților înlătură răspunderea penală, producându-și efectele și în cazul în care acțiunea penală a fost pusă în mișcare din oficiu.” De asemenea, potrivit art. 193 C. Pen., „Fapta de a amenința o persoană cu săvârșirea unei infracțiuni sau a unei fapte păgubitoare îndreptate împotriva ei, a soțului ori a unei rude apropiate, dacă este de natură să o alarmeze, se pedepsește cu închisoare de la 3 luni la un an sau cu amendă, fără ca pedeapsa aplicată să poată depăși sancțiunea prevăzută de lege pentru infracțiunea care a format obiectul amenințării. Acțiunea penală se pune în mișcare la plângerea prealabilă a persoanei vătămate. Împăcarea părților înlătură răspunderea penală”.

6.17. Potrivit art. 205 privind Insulta „(1) Atingerea adusă onoarei ori reputației unei persoane prin cuvinte, prin gesturi sau prin orice alte mijloace, ori prin expunerea la batjocură, se pedepsește cu amenda. (2) Aceeași pedeapsă se aplică și în cazul când se atribuie unei persoane un defect, boală sau infirmitate care, chiar reale de-ar fi, nu ar trebui relevate. (3) Acțiunea penală se pune în mișcare la plângerea prealabilă a persoanei vătămate. (4) Împăcarea părților înlătură răspunderea penală”. Art. 205 a fost abrogat de pct. 56 al art. I din Legea nr. 278 din 4 iulie 2006, publicată în Monitorul Oficial nr. 601 din 12 iulie 2006. Însă Curtea Constituțională a României, prin Decizia nr. 62 din 18.01.2007, a anulat abrogarea insultei din Codul penal al României considerând că dreptul la demnitate este una dintre valorile supreme: „Obiectul juridic al infracțiunilor de insultă și calomnie, prevăzute de art. 205 și, respectiv, art. 206 din Codul penal, îl constituie demnitatea persoanei, reputația și onoarea acesteia. Subiectul activ al infracțiunilor analizate este necircumstanțiat, iar săvârșirea lor se poate produce direct, prin viu grai, prin texte publicate în presa scrisă sau prin mijloacele de comunicare audiovizuale. Indiferent de modul în care sunt comise și de calitatea persoanelor care le comit — simpli cetățeni, oameni politici, ziariști etc. —, faptele care formează conținutul acestor infracțiuni lezează grav personalitatea umană, demnitatea, onoarea și reputația celor astfel agresați. Dacă asemenea fapte nu ar fi descurajate prin mijloacele dreptului penal, ele ar conduce la reacția de facto a celor ofensați și la conflicte permanente, de natură să facă imposibilă conviețuirea socială, care presupune respect față de fiecare membru al colectivității și prețuirea în justa măsură a reputației fiecăruia. De aceea, valorile menționate, ocrotite de Codul penal, au statut constituțional, demnitatea omului fiind consacrată prin art.1 alin.(3) din Constituția României ca una dintre valorile supreme.”

6.18. În acest context, relativ la prevederile art. 180, art. 193, art. 205 C.pen. trebuie precizat că potrivit art. 75 lit.c, indice 1 din Codul penal constituie **circumstanță agravantă**: „săvârșirea infracțiunii pe temei de rasă, naționalitate, etnie, limbă, religie, gen, **orientare sexuală**, opinie, apartenență politică, convingeri, avere, origine socială, vârstă, dizabilitate, boală cronică necontagioasă sau infecție HIV/SIDA”. Legiuitorul a acordat o importanță deosebită faptelor care sunt săvârșite pe temeiurile prevăzute de Convenția

Europeană a Drepturilor Omului, în art.14 și subsecvent în legislația românească anti-discriminare, considerând că astfel de fapte aduc atingere valorilor sociale ocrotite de legea penală, și ca atare au fost incriminate ca fiind agravate de circumstanța particulară a mobilului în cauză, constituind infracțiuni prevăzute și sancționate de legea penală. Or, sub aspectul existenței în cauză a unei circumstanțe agravante, în speță cea prevăzută de art. 75 lit.c indice 1 din C.pen., doar organele de cercetare penală au competența de a investiga incidenta ipso facto a unei astfel de circumstanțe.

6.19. Colegiul Director subliniază faptul că dreptul de a nu fi supus discriminării constituie unul dintre drepturile fundamentale într-o societate democratică, dreptul la egalitate constituind un drept cu aplicare imediată și nu progresivă având în vedere că discriminarea în sine este un afront adus demnității umane. Tratatul discriminatoriu are de cele mai multe ori ca scop însă și în situația în care nu vizează, poate avea ca efect, umilirea, degradarea sau interferența cu demnitatea persoanei discriminate, în mod particular, dacă acest tratament se manifestă în public. Tratănd pe cineva mai puțin favorabil datorită unor criterii inerente sugerează în primul rând dispreț sau lipsă de respect față de personalitatea sa. Respectarea demnității personale reprezintă nu doar o obligație juridică cât o obligație morală ce se impune a fi garantată în orice societate democratică în care libera dezvoltare a personalității umane reprezintă o valoare supremă.

Față de cele de mai sus, în temeiul art. 20 alin. (2) din O.G. 137/2000 privind prevenirea și sancționarea tuturor formelor de discriminare, republicată, **cu unanimitate de voturi** ale membrilor prezenți la ședință,

COLEGIUL DIRECTOR HOTĂRĂȘTE:

1. Obiectul petiției inițiale este de natură echivocă, neputând fi reținut în sensul prevederilor Ordonanței de Guvern nr.137/2000, republicată

2. În privința aspectelor sesizate prin completările ulterioare nu se pot reține mijloace de probă de natură să determine incidența art.2 din Ordonanța de Guvern nr.137/2000, privind prevenirea și sancționarea tuturor formelor de discriminare, cu modificările și aprobările ulterioare, republicată

3. Clasarea dosarului;

4. Se va răspunde petentului în sensul celor hotărâte;

5. O copie a hotărârii se va transmite părților: I. G. , cu domiciliul în : București; Z. P. , cu domiciliul în : București.

6. O copie a hotărârii se va transmite spre informare Secției de Poliție nr. 1, București

VII. Modalitatea de plată a amenzii
Nu este cazul

VIII. Calea de atac și termenul în care se poate exercita

Prezenta hotărâre poate fi atacată la instanța de contencios administrativ, potrivit O.G. 137/2000 privind prevenirea și sancționarea faptelor de discriminare, republicată și Legii nr. 554/2004 a contenciosului administrativ.

Membrii Colegiului Director prezenți la ședință

GERGELY Dezideriu – Membru

HALLER Istvan – Membru

NIȚĂ Dragoș Tiberiu - Membru

PANFILE Anamaria – Membru

TRUINEA Roxana Paula – Membru

Data redactării 07.12.2009

Redactat G.D., tehored. A.P., 3 exemp.

Notă: prezenta Hotărâre emisă potrivit prevederilor legii și care nu este atacată în termenul legal, potrivit OG 137/2000 privind prevenirea și sancționarea faptelor de discriminare și Legii 554/2004 a contenciosului administrativ, constituie de drept titlu executoriu.

